विषीदन्तीन्तु तां दृष्ट्वा कश्यपो भगवानृषिः । प्रसादयाम्बभूवाथ ततो भूमिं विशाम्पते । ११०१५
ततः प्रसन्ना पृथिवी तपसा तस्य पाण्डव । पुनरुन्नह्य सलिलाद्वेदीरूपा स्थिता बभौ ।
सैषा प्रकाशते राजन् वेदी संस्थानलक्षणा । आरुह्यात्र महाराज वीर्य्यवान् वै भविष्यसि ।
सैषा सागरमासाद्य राजन् वेदी समाश्रिता । एतामारुह्य भद्रन्ते त्वमेकस्तर सागरं ।
अहञ्च ते स्वस्त्ययनं प्रयोक्ष्ये यथा त्वमेनामधिरोहसेऽद्य । स्पृष्टा हि मर्त्यैन ततः समुद्रमेषा वेदी प्रविशत्याजमीढ ।
ओं नमो विश्वगुप्ताय नमो विश्वपराय ते । सान्निध्यं कुरु देवेश सागरे लवणाम्भसि । ११०२०
अग्निर्म्मिचो योनिरापोऽथ देव्यो विष्णोरेतस्त्वमृतस्य नाभिः । एवं ब्रुवन् पाण्डव सत्यवाक्यं वेदीमिमां त्वं तरसाऽधिरोह ।
अग्निश्च ते योनिरिडा च देहो रेतोधा विष्णोरमृतस्य नाभिः । एवं जपन् पाण्डव सत्यवाक्यं ततोऽवगाहेत पतिं नदीनां ।
अन्यथा हि कुरुश्रेष्ठ देवयोनिरपाम्पतिः । कुशाग्रेणापि कौन्तेय न प्रष्टव्यो महोदधिः ।
॥ वैशम्पायन उवाच । ततः कृतस्वस्त्ययनो महात्मा युधिष्ठिरः सागरमभ्यगच्छत् । कृत्वा च तच्छासनमस्य सर्व्वं महेन्द्रमासाद्य निशामुवास ।

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि महेन्द्राचलगमने चतुर्द्दशाधिकशततोऽध्यायः ॥ ११४ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ स तत्र तामुषित्वैकां रजनीं पृथिवीपतिः । तापसानां परञ्चक्रे सत्कारं भ्रातृभिः सह । ११०२५
लोमशस्तस्य तान् सर्व्वानाचख्यौ तत्र तापसान् । भृगूनङ्गिरसश्चैव वाशिष्ठानथ काश्यपान् ।
तान् समेत्य स राजर्षिरभिवाद्य कृताञ्जलिः । रामस्यानुचरं वीरमपृच्छदकृतव्रणं ।
कदा तु रामो भगवांस्तापसान्दर्शयिष्यति । तेनैवाहं प्रसङ्गेन द्रष्टुमिच्छामि भार्गवं ।
॥ अकृतव्रण उवाच ॥ आयानेवासि विदितो रामस्य विदितात्मनः । प्रीतिस्त्वयि च रामस्य क्षिप्रं त्वां दर्शयिष्यति ।
चतुर्दशीमष्टमीञ्च रामं पश्यन्ति तापसाः । अस्यां रात्र्यां व्यतीतायां भविता श्वश्चतुर्द्दशी । ११०३०
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भवाननुगतो रामं जामदग्न्यं महाबलं । प्रत्यक्षदर्शी सर्व्वस्य पूर्व्ववृत्तस्य कर्म्मणः ।
स भवान् कथयत्वद्य यथा रामेण निर्ज्जिताः । आहवे क्षत्रियाः सर्व्वे कथं केन च हेतुना ।
॥ अकृतव्रण उवाच ॥ हन्त ते कथयिष्यामि महदाख्यानमुत्तमं । भृगूणां राजशार्दूल वंशे जातस्य भारत ।
रामस्य जामदग्न्यस्य चरितं देवसम्मितं । हैहयाधिपतेश्चैव कार्त्तवीर्य्यस्य भारत ।
रामेण चार्ज्जुनो नाम हैहयाधिपतिर्हतः । तस्य बाहुशतान्यासंस्त्रीणि सप्त च पाण्डव । ११०३५
दत्तात्रेयप्रसादेन विमानं काञ्चनं तथा । ऐश्वर्य्यं सर्व्वभूतेषु पृथिव्यां पृथिवीपते ।
अव्याहतगतिश्चैव रथस्तस्य महात्मनः । रथेन तेन तु सदा वरदानेन वीर्य्यवान् ।
ममर्द्द देवान् यक्षांश्च ऋषींश्चैव समन्ततः । भूतांश्चैव स सर्व्वांस्तु पीडयामास सर्व्वतः ।
ततो देवाः समेत्याऊचुर्ऋषयश्च महाव्रताः । देवदेवं सुरारिघ्नं विष्णुं सत्यपराक्रमं ।
भगवन् भूतरक्षार्थमर्ज्जुनं जहि वै प्रभो । विमानेन च दिव्येन हैहयाधिपतिः प्रभुः । ११०४०
सचीसहायं क्रीडन्तं धर्षयामास वासवं । ततस्तु भगवान् देवः शक्रेण सहितस्तदा ।
कार्त्तवीर्य्यविनाशार्थं मन्त्रयामास भारत । यत्तद्भूतहितं कार्य्यं सुरेन्द्रेण निवेदितं ।